

СИНЬОТО МОМИЧЕ

На Асенъ Разцвѣтниковъ

Имало едно време едно синьо момиче — сини очи, синьоцвѣте въ косата, синьо сукманче : затова всички го наричали синьото момиче.

Веднажъ синьото момиче отишло въ гората да бере цвѣтя. Срещналъ го царскиятъ синъ, харесалъ го за жена и му рекълъ :

— Синьо момиче, искашъ ли да се омжишъ за мене ?

— Кой си ти ? — попитало момичето.

— Азъ съмъ царския синъ.

— Щомъ си царския синъ — искамъ.

Хваналъ царскиятъ синъ момичето за ржка и го завелъ въ палата. За сватбата дошли сватбари отъ четиридесетъ царства презъ четиридесетъ морета. Вдигнала се сватба невиджана и нечувана.

Когато влизали въ черквата, долетѣло отнейде едно сиво птиче, кацнало на рамото на булката и изчуруликало :

— Чикъ-чирикъ, синьо момиче, върни се въ село : овчарътъ отъ мжка по тебе ще се пропие.

— Нека се пропие, — отвърнало синьо-

